

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE MEESTERKNECHT

(naar 'Il Servitore de due Padroni')

Blijspel in 9 scènes

door

Carlo Goldoni

Vertaling & bewerking : Filip Carre

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr. 1985

PERSONAGES

3 dames - 8 heren
 figuratie + muzikanten

Dansmeester :	Leider van romantisch ballet
Fafoelio :	Directeur van het gezelschap
Muzikanten :	Spelen de zon van Venetië
Pantalone :	Een rijke koopman, een self-made man, had in zijn jeugd armoede, is krenterig, wantrouwend en oubollig. Is weduwnaar, heerst over zijn dochter.
Dokter :	Pocht met zijn vermeende geleerdheid.
Clarice :	Dochter van Pantalone, verwend en koppig.
Smeraldina :	Huisbediende van Pantalone, emotioneel en romantisch, leeft met het hart op de tong. Spreekt een streektaal.
Brighella :	Hotel- en restauranthouder, wat snob. Kennis van Pantalone.
Truffaldino :	Volksjongen, plantrekker, blij vitaliteit in al zijn miserie,
knecht van	Beatrice en later ook van Florindo. Spreekt een streektaal.
Silvio :	Zoon van de dokter, opvliegend temperament.
Beatrice :	Op zoek naar haar geliefde Florindo. In travestie en onder de schuilnaam Frederigo Rasponi. Is van goede huize, ze weet wat ze wil.
Florindo :	Geliefde van Beatrice, sportieve jonge man.
Knechten :	Slaperig en traag.
Stedelingen :	Een zonnig allegaartje.
Diensters :	Bazig en arrogant.

Dit stuk kan uiteraard ook gespeeld worden zonder dansers en muzikanten. Dekoraanwijzingen zijn louter informatief. Zij mogen geenszins de eigen creativiteit aan banden leggen.

Introductie

Als het doek open gaat zien we een lege scène. Een dansgroep start op romantische muziek een klassiek ballet. Alles zeer sierlijk en verfijnd. Voor het einde van de dans worden ze onderbroken door geroep uit de zaal. Achteraan tussen het publiek verschijnen de toneelspelers met allerlei rekwisieten en decorstukken.

DIRECTEUR : Ha nee, het is niet waar hé. Hou er eens mee op. Kom zet die muziek maar af. Het is gedaan met dansen.

DANSMEESTER : Wat gebeurt er daar allemaal?

DIRECTEUR : Genoeg gedanst, wij komen hier spelen.

DANSMEESTER : Spelen? Dat kan niet, wij moeten vanavond hier dansen. De mensen zijn naar hier gekomen om ons te zien dansen.

(De toneelspelers trekken met veel kabaal door de zaal naar het podium.)

DIRECTEUR : Dikke zever. Wij hebben een kontrakt om vanavond hier op deze plek te spelen, basta. Ga maar van de scène want wij beginnen toch.

(De toneelspelers zwermen uit over het toneel.)

DANSMEESTER : Wij hebben deze zaal gehuurd en wij blijven.

DIRECTEUR : Niks van.

DANSMEESTER : Toch wel. Kom meisjes, klaar, we starten. Muziek.

(Ze dansen. De toneelspelers beginnen een fluit- en roepconcert. De muziek stopt.)

DANSMEESTER : Dit is onvoorstelbaar. Brutale boerekinkels. *(spelers lachen dansers uit.)* Ik ga naar de direktEUR, dan zal je wel een ander liedje zingen.

DIRECTEUR : Doe dat, je zal wel zien wie er zich vergist heeft. Ik ken dat onderhand wel, het is overal hetzelfde waar we komen. *(Spelers wuiven de dansers spottend uit.)* Mevrouwen, mijne heren, onze excuses voor dit kleine misverstand dat we voor u op een elegante manier uit de wereld geholpen hebben. Nogmaals onze

oprechte verontschuldigen. Verder vraag ik u nog even geduld te hebben, wij zullen zo dadelijk beginnen. Komaan mannen, volle gas. (*Spelers beginnen alles speelklaar te zetten.*) Hé dansmeester, hé meester.

DANSMEESTER : Wat is er?

DIRECTEUR : Heb je zin om mee te doen?

DANSMEESTER : Wij dansen, wij spelen niet.

DIRECTEUR : O.K., jullie dansen en wij spelen. Wat denk je?

DANSMEESTER : Jullie spelen en wij dansen? Goed, we maken er een spektakel van.

(De spelers en danseressen vliegen in mekaars armen. Spelers heffen danseressen op en tolleren er mee rond, lopen van de scène.)

DIRECTEUR : Hé, terugkomen allemaal, het is nog geen speeltijd. Terug, de boel moet nog klaar gezet worden.

(Uit de klop- en andere werkgeluiden ontstaat een melodie terwijl alles speelklaar gemaakt wordt. De brassband pikt hier op in en speelt een volks werklied. Allen zingen mee. De directeur laat ook de toeschouwers meezingen.)

DIRECTEUR : Dames en heren, appels en peren, boeren en boerinnen, zotten en zottinnen... Het spelleke gaat... beginnen. Mijn hoogedele dames en even hoge heren, mag ik aan u voorstellen de beste muzikanten, de beste blazers van het westelijk halfmond, de enen op een houtje de andere in een teutje. Luister naar de frisse klanken die zij voortbrengen. De mannen van de Brassband. (*applaus*) Mag ik uw hoogscherpe nooitafnemende aandacht vragen voor de grote altijd wantrouwende knorpot van dit stuk? Hij is rijk, hij versjachtert alles wat hem in de handen valt. Ik heb het over, jawel, onze **PANTALONE**. (*applaus*)

En nu het dolverliefde weerspannige nest van de groep. Ze is lief, kan wenen wanneer ze wil. Zij is het grootste tranendal dat ik ken, het kindje van de heer des huizes, juffrouw **CLARICE**.

De pil, de spuit, de beenhouwer. Allemaal troetelnamen voor één en dezelfde persoon. Hij is geleerd als geeneen, latijn kent voor hem geen geheim. Hij is trots en ijdel en is bovendien onze **DOKTER**.

Nu komen we om u te eren aan dokters gebroed. Hij springt licht uit zijn krammen, spuwt vuur als een vulkaan. Een jonge hengst wiens merrietje men afgenomen heeft. U weet het, niemand minder dan **SILVIO**.

Van frietkot tot chef-kok, een hotel-kaffee-restaurant eigenaar. Hij is onze omhooggevallen opportunist. Een beetje dandy maar voor de rest o.k. Het is niemand minder dan onze spaghettikoker, meester **BRIGHELLA**.

En nu dames en heren een stevige brok levend vlees. Ze trilt van leven en staat te beven bij menig jonge man. Het hart ligt bij haar op de tong. Mag ik u voorstellen, de vrouw met de onovertroffen boezem **SMERALDINA**.

De clown, de domkop, de slimme plantrekker, de wolvendarm, de vreetzak, de dekhengst, de optimist: **TRUFFALDINO**.

Ze is mooi, ze smacht naar liefde, ze draagt de broek. Ze kookt niet, je houdt haar voor een man. Maar ze kan kussen, warm, hartstochtelijk. Alle mannen dromen van haar, onze **BEATRICE**.

Een toonbeeld van sierlijkheid, de nimfen van ons gezelschap, ze raken tot ieders verbazing nog nauwelijks de grond. Uw applaus voor onze hupse **BALLERINA's**.

DE man die elk vrouwenhart sneller doet kloppen. De Adonis inter pares. Hij duelleert voor zijn geliefde tot de dood. Verbannen uit zijn stad leeft hij hier als een heer, meneer **FLORINDO**.

De kreuners, de werkers, de foeteraars, de kruiers, de bedienden, de dokwerkers, de w.c. madammen, de zakkenrollers, de hoeren, de marktkramers, de notarissen, de freules, kortom het **VOLK VAN VENETIE**.

Mag ik ook mezelf voorstellen? De meest intelligente, de briljantste, de onovertroffen spraakwaterval, de sympatiekste directeur aller tijden, uw nederige dienaar **FAFOELIO**.

En mag ik uw daverend, nooit aflatend applaus voor de belangrijkste acteur in deze show. De meest uitgelezen, de sjiekste, de meest geparfumeerde, de grootste lachers uit de streek, ik bedoel ontegensprekelijk **uzelf, ONS PUBLIEK**.

Maëstro, muziek!

(De brassband speelt de ouverture.)

De transactie

We zijn ten huize van Pantalone. Links en rechts een schommelstoel.

PANTALONE : Steek hem nu ook gauw zijn ring op, dan zijn jullie verloofd.

DOKTER : Zoals wij dokters altijd zeggen...

PANTALONE : Inderdaad dokter. Geef mekaar nu een zoen, dan is die zaak geregeld.

CLARICE : (*steekt ring aan Silvio's vinger*) Silvio, ik wil je vrouw worden. (*zoenen elkaar*)

SMERALDINA : Schoon, schoon, ik wou dat ik in haar plaats was. (*iedereen applaus*)

DOKTER : Bravo, bravo...

BRIGHELLA : Bravo, mooi...

PANTALONE : Getuigen, hiermee is de verloving van mijn dochter met de heer Silvio Lombardi een feit. Gezondheid. (*ze drinken*)

BRIGHELLA : Het is mij een grote eer...

PANTALONE : Je zal dus ook getuige zijn bij haar huwelijk. We gaan het simpel houden. We gaan niet veel mensen uitnodigen.

DOKTER : Ja maar...

PANTALONE : De dokter is het met mij eens. Een gezellig dineetje 'en Petit comité' (*Clarice en Silvio willen juist aan een hartstochtelijke kus beginnen.*) Is het niet kinderen?

SILVIO : Als ik maar bij mijn Clarice ben.

SMERALDINA : Dat zal wel, zo'n malse brok.

PANTALONE : Ah. Zo wil ik het horen.

DOKTER : Mijn zoon heeft een degelijke opvoeding gekregen. Hij houdt enorm...

PANTALONE : Gods wegen zijn ondoorgrondelijk. (*drinkt*)

DOKTER : Ja, de mens wikt, maar God beschikt.

PANTALONE : Nog geen week geleden had ik een huwelijk geregeld met Federigo Rasponi, mijn wisselagent uit Turijn. Hij is omgekomen. Hij wou beletten dat zijn zuster omgang had met een schooier. Hij heeft met die kerel gevochten, en is neergestoken. Anders was Silvio nooit mijn schoonzoon geworden. (*drinkt*)

DOKTER : Ja, de een zijn dood is de ander zijn brood.

BRIGHELLA : Wat vreselijk.

PANTALONE : Heb jij die meneer Rasponi gekend?

BRIGHELLA : En of, ik heb een tijd in Turijn gewoond. Het was een welgesteld man met veel aanzien in de stad. Zijn zuster was van een totaal andere slag. Zeer levendig, beetje een wildebras. Slordig gekleed, je zag nauwelijks dat ze van goede huize was. Maar ze was mooi en lief. Alle mannen wilden haar, door de vrouwen werd ze vervloekt. Dat het zo zou aflopen?

DOKTER : Sommige mensen zoeken echt het ongeluk. Ze leren nooit...

PANTALONE : Genoeg daarover, terug naar het heden. Het is feest, en mijn beste meneer Brighella, zou u, als beste kok van Europa, voor ons een feestmaal kunnen bereiden? We delen de kosten uiteraard. Nietwaar dokter?

DOKTER : *(met moeite)* Uiteraard. *(men klopt)*

BRIGHELLA : Ik ga graag op uw aanbod in. Ik zal u enkele zeer speciale schotels klaarmaken waar men jaren later nog zal van praten.

PANTALONE : Ja, een lekkere zure haring met veel brood. *(men klopt)* Smeraldina, sta daar niet te gapen er is iemand aan de voordeur.

SMERALDINA : Ja, meneer. *(af)*

DOKTER : Met uw permissie meneer Pantalone, wat het eten betreft, hadden wij niet afgesproken...

PANTALONE : Zeker, zeker, het is goed dat u mij daaraan herinnert.

BRIGHELLA : Om op die haring terug te komen, zou het...

PANTALONE : Hé, waar gaan jullie naartoe?

SMERALDINA : *(op)* Meneer, het is de knecht van een meneer die ik niet ken. Met mij wil hij het niet doen, hij wil meneer zelf spreken.

PANTALONE : Goed, laat hem binnen.

SMERALDINA : Direkt gebeurd meneer. *(af)*

PANTALONE : Hela, hier blijven heb ik gezegd.

CLARICE : Vader, wij willen even alleen zijn.

PANTALONE : Nee, mijn duifjes, dat doe je maar als je getrouwd bent. Nietwaar heren?

(Smeraldina en Truffaldino op.)

TRUFFALDINO : Amaai, wat sjiek volk zeg, waar ben ik hier terechtgekomen? Wat een sjiek huis.

PANTALONE : Wat kan ik voor u doen, brave man?

TRUFFALDINO : Zijt gij hier den baas?

PANTALONE : Ik ben de heer des huizes, ja.

TRUFFALDINO : Ah, goeie dag meneer, dag allemaal. Waw, wat een schoon juffra.

PANTALONE : Dat is mijn dochter.

TRUFFALDINO : Oho, wat een ferm popke. Ziet dat af dat mondje, die billetjes, die borstjes...

SMERALDINA : En ze gaat trouwen.

TRUFFALDINO : Oei, en wie zijt gij?

SMERALDINA : Ik ben de bediende van de juffra, meneer.

TRUFFALDINO : Olala, gij zijt ook niet mis hé.

SMERALDINA : Oh. (*sterk gecharmeerd*)

PANTALONE : Ben je daarom naar hier gekomen?

DOKTER : Wie ben je eigenlijk, brutale vlegel?

BRIGHELLA : Wat moet je hier? Hé, geef eens antwoord.

TRUFFALDINO : Oo, niet allemaal tegelijk, dat kan mijn simpel kopje niet volgen. (*tot Smeraldina*) Sta jij ook op trouwen?

SMERALDINA : Nee, meneer.

BRIGHELLA : Die vent is gek.

DOKTER : Ik doe hem aan de deur zetten.

PANTALONE : Kom terzake man. Wie ben je en wat kom je hier doen?

TRUFFALDINO : Om u te dienen meneer, ik ben de knecht van mijn meester. Wat dat trouwen betreft, schoon maske...

PANTALONE : Maar wie is uw meester, in godsnaam?

TRUFFALDINO : Wat een zaag zeg. Minuutje hé maske. Zeg het eens, wat wil je weten?

PANTALONE : Hou me vast of ik doe een ongeluk.

DOKTER : Meneer Pantalone kalmeer u, die man is gek.

BRIGHELLA : Er wordt je gewoon gevraagd wat de naam van je meester is.

TRUFFALDINO : Aa ja. Niet weglopen hé. Ik moet aan die stommeriken 't één en 't ander gaan uitleggen. Mijne naam is Truffaldino Battocchio, ik kom uit Bergamo. Mijne meester komt uit Turijn, hij staat aan uw deur en hij vraagt u vriendelijk, langs mijn mond, om u te spreken. En zijne naam is Federigo Rasponi. Voilà, mag ik nu mijn eigen zaken regelen?

PANTALONE : Hier blijven. Wat heb je daar gezegd?

TRUFFALDINO : Die verstaat nu niks hé. Mijne naam is...

PANTALONE : Moet ik niet weten man. Hoe heet je meester zeg je?

TRUFFALDINO : Federigo Rasponi uit Turijn.

PANTALONE : Zot, meneer Federigo Rasponi is dood.

TRUFFALDINO : Dood? Serieus?

DOKTER : Ja man 't is erg, maar hij is dood.

TRUFFALDINO : Daarjuist stond hij toch nog levend buiten?

BRIGHELLA : Hij is zo dood als een pier, man.

TRUFFALDINO : Wat een sukkelaar. Hij is zeker in 't water gevallen. A ja, die is Venetië nog niet gewoon hé. Heren, ik moet dringend gaan zien wat er gebeurd is. *(af)*

PANTALONE : Wat er tegenwoordig los loopt op straat.

DOKTER : Knettergek.

SMERALDINA : Ik vond dat zwarterikske een tof knulleke.

CLARICE : Vader, maar als het waar is wat die man zegt, wat dan met mij?

PANTALONE : Och Clarice. Je hebt toch zelf de brief gelezen waarin zijn dood vermeld stond.

TRUFFALDINO : *(op)* Dat moet ge mij niet meer lappen. Moet ge daarom zo'n sjiek volk zijn om een arme sukkelaar gelijk ik zo iets aan te doen?

BRIGHELLA : Ga toch buiten man.

TRUFFALDINO : Mijne meester is niet dood. Hij staat daar blinkend van gezondheid aan de deur waar ik hem achtergelaten had.

PANTALONE : Federigo?

TRUFFALDINO : Federigo.

PANTALONE : Rasponi?

TRUFFALDINO : Rasponi.

PANTALONE : Uit Turijn?

TRUFFALDINO : Uit Turijn.

PANTALONE : Je bent stapelgek man.

TRUFFALDINO : Godverdomme, als ik je nu zeg dat hij aan de voordeur staat. Hoe is dat mogelijk.

PANTALONE : Ik wring hem de nek om.

TRUFFALDINO : Te dom om dood te doen.

DOKTER : Kalmeer, meneer Pantalone. Zotten moet je gelijk geven.

BRIGHELLA : Laat die meneer even binnenkomen, meneer Pantalone, dan is de zaak meteen opgelost.

PANTALONE : Goed, laat hem dan binnenkomen.

TRUFFALDINO : 't Wordt tijd. Gij kunt een steen uit zijn vel doen springen. Juffra, nog efkens wachten en dan kunnen we klappen. *(af)*

SMERALDINA : Wat een kras mannetje dat zwarterikske. Die mag ik niet laten ontsnappen.

PANTALONE : Wat een brutale bek.

BRIGHELLA : Het raadsel zal nu vlug opgelost zijn.

PANTALONE : In mijn eigen huis nog wel.

DOKTER : Kalmeer nu maar.

CLARICE : Ik ben bang Silvio. Wat gaat er met mij gebeuren, als het die...

SILVIO : Niets gaat er gebeuren, ik blijf bij jou hoe dan ook.

BEATRICE : (*op*) Mijn beste groeten allemaal, ik ben Federigo Rasponi uit Turijn. U bent zeker meneer Pantalone? (*in zichzelf*) Wat doet Brighella hier?

BRIGHELLA : (*apart*) Dat is Federigo niet maar zijn zuster Beatrice.

BEATRICE : Meneer Pantalone, het verheugd mij dat we eindelijk mekaar eens zien. Ik had echter niet verwacht dat ik zo lang aan uw voordeur zou moeten staan.

PANTALONE : U bent niet dood?

CLARICE : Dat is verschrikkelijk.

BEATRICE : Nee. Ik ben springlevend. (*binnensmonds tot Brighella*) Brighella, in godsnaam, verraadt me niet, alsjeblieft.

PANTALONE : Ja, dat kan u wel zeggen. Maar u begrijpt dat ik graag zekerheid wil hebben, de zaak is heel delikaat. Meester Brighella, is deze heer Federigo Rasponi, of is hij een bedrieger?

CLARICE : Silvio, ik verwacht het ergste.

SILVIO : Stil mijn lief, ik laat je nooit gaan.

PANTALONE : Brighella?

BRIGHELLA : Eh... Ja, dat is... de heer Federigo.

PANTALONE : Uit Turijn?

BRIGHELLA : Ja... uit Turijn.

CLARICE : Silvio, ik weet het niet meer.

SILVIO : Ik wel, ik ga die vent op zijn gezicht timmeren.

CLARICE : Nee, niet doen.

DOKTER : Goed zo, verdedig je maar.

PANTALONE : Meneer Rasponi, mijn verontschuldigen voor deze kleine ondervraging. Maar u begrijpt...

BEATRICE : Zeer zeker, meneer Pantalone.

CLARICE : Vader, dat kan toch niet...

PANTALONE : Mag ik u voorstellen, mijn dochter Clarice.

BEATRICE : Ah, de jonge dame die voorbestemd is om met mij te trouwen.

SILVIO : Dat doet ze niet.

DOKTER : Goed zo jongen. Maar waardig blijven.

BEATRICE : En wie is deze man die op springen staat?

PANTALONE : Een ver familielid, heel ver.

SILVIO : Dat is niet waar. Ik ben de toekomstige man van Clarice.

BEATRICE : Meneer Pantalone, wat is dit voor een geschiedenis?

PANTALONE : Wel, meneer Rasponi, ik had het bericht van uw dood gekregen. Gedood tijdens een gevecht. Dus ik dacht dat Clarice nu maar best met Silvio kon trouwen. Nietwaar dokter? Meneer Rasponi is nog net op tijd komen opdagen, niet?

DOKTER : Accidit in puncto, quod non contingit in anno.

[=in een ogenblik valt ons soms ten deel wat wij in nog geen jaren verwacht hadden.]

PANTALONE : Zie je wel, hij gaat akkoord.

SILVIO : Clarice is aan mij beloofd. Ik ga dus met haar trouwen. Meneer zal wel inzien dat hij te laat gekomen is.

DOKTER : Goed, dat is de stijl van de Lombardi's.

BEATRICE : Meneer Pantalone, wat is dit voor een kermis? Wij hadden toch een kontrakt getekend waarin het meisje aan mij toegewezen was?

PANTALONE : Dit loopt uit de hand.

SILVIO : Dat was vroeger meneer, nu staan de zaken er anders voor. Zij is van mij, en vlees uit de tweede hand zal een heer als u zeker niet interesseren.

BEATRICE : Toch wel.

PANTALONE : Heer dokter, heer Silvio, u moet begrijpen dat de heer Federigo Rasponi eerste keus was.

DOKTER : Schandalig.

SILVIO : De eerste die haar aanraakt ram ik in mekaar.

PANTALONE : Laten we deze kwestie in der minne regelen.

SILVIO : Pantalone, als je me dit affront aandoet zal ik me wreken. Wees daar maar zeker van. *(af)*

DOKTER : Zo is dat. En de wet is aan onze kant want: Prior in tempore, potior in iure. *(af)*

CLARICE : Waarom had u naar hier moeten komen? Was je maar in Turijn voor dood blijven liggen. *(af)*

PANTALONE : Hoe durf je? Ik zal je...

BEATRICE : Laat haar maar, het arme kind. Ze heeft al genoeg te verduren gehad. Ik zal haar later wel overhalen. Ondertussen kunnen we misschien onze rekeningen vereffenen. U weet dat ik nog een aanzienlijke som moet uitbetaald krijgen.

PANTALONE : Inderdaad, inderdaad, de boekhouder heeft voor alles gezorgd. Effen rekeningen maken goede vrienden. Exkuseer, ik wordt geroepen.

BEATRICE : Om onderweg niet bestolen te worden heb ik maar weinig geld meegenomen. Zou ik van u een klein voorschot kunnen krijgen om mijn onmiddellijke kosten te dekken? Ik ga namelijk in het hotel van meester Brighella logeren.

PANTALONE : Dat is spijtig, ik heb net geen geld in huis. Ik zal het laten brengen zodra ik kan. Nu moet ik echt weg voor er ginder ongelukken gebeuren. Tot genoeg.
(af)

BRIGHELLA : Juffrouw Beatrice, zeg me...

BEATRICE : Niet zo luid, heer Brighella. Ik zal u alles verklaren.

BRIGHELLA : Je mag wel zeggen dat een beetje uitleg hier op zijn plaats is.

BEATRICE : Maar zeg alsjeblieft niet wie ik ben. U weet blijkbaar dat mijn broer omgekomen is tijdens een gevecht.

BRIGHELLA : Ja, dat is zo.

BEATRICE : Ik wou trouwen met Florindo Aretusi. Mijn broer kon dat niet hebben. Waarom weet ik niet. Met enkele vrienden heeft hij Florindo overvallen. Federigo is neergestoken. Door Florindo zegt men. Ik twijfel daaraan.

BRIGHELLA : Triestig is dat, triestig.

BEATRICE : Florindo is weggevlucht. Ik heb mijn verdriet ingeslikt, heb alle waardepapieren genomen en ben nu op zoek naar hem. Pantalone heeft nog veel schulden bij ons. Die kom ik nu opvragen.

BRIGHELLA : Alle begrip voor uw situatie, het is uw volste recht. Maar waarom geef je je uit voor je broer?

BEATRICE : In deze mannenkleden kan ik reizen zonder lastiggevallen te worden. Bovendien zou Pantalone nooit uitbetalen als hij wist wie ik was. Met het vrijgekomen geld ga ik Florindo helpen, als ik hem vind.

BRIGHELLA : Wat er toch allemaal gebeurt in naam van de liefde. U kunt op mij rekenen, ik zal niets vertellen.

BEATRICE : Dank u voor het vertrouwen, meester Brighella.

BRIGHELLA : Juist ja, vertrouwen. We moeten nu wel maken dat we hier weg zijn voor de boel hier openbarst. Kom met me mee.

BEATRICE : Ik moet even mijn knecht verwittigen.

BRIGHELLA : O ja, die snaak. Waar heb je die opgeraapt?

BEATRICE : Ik heb hem onderweg ontmoet. Buiten dat hij een beetje raar doet heb ik niet van hem te klagen. (beiden af.)

Verwarring, wat is dat?

Een pleintje in Venetië. Er is markt, er wordt muziek gespeeld en gedanst. Truffaldino loopt ertussen.

TRUFFALDINO : Mijne meester, da's 'n goeie. Die komt hier, en het eerste wat hij doet is visites afleggen. Als ik in een vreemde stad zou komen, ik zou direkt een goed kaffee zoeken. Ik zou zorgen dat mijne knecht goed te eten had en dan zou ik op visite gaan. Maar nee, ik moet hier uren staan schilderen. We moeten al aan het avondeten gaan denken en ik heb nog geen noeneten gekregen. Lap, daar is een kaffee. Mijn tanden willen naar ginder, ik zal dan maar volgen. Nee stommerik, dan gaat mijne meester niet weten waar ik ben. Verdorie, het is zijn eigen fout. Ik ga dat kaffee binnen en kommandeer mij daar een kopieus diner. Miljaar, ik was toch een detail vergeten: ik heb geen rotte kei. Truffaldino jong, wat ben jij toch een sukkelaar. Ocharme, ocharme.

KNECHT : Pas op, ik kan die koffer niet meer houden.

FLORINDO : Toe man, wat meer fut.

KNECHT : Ik ga eronder vallen.

FLORINDO : Nu ga je me toch niet in de steek laten zeker?

TRUFFALDINO : Ziet dat af, nog een stielbederver, dat geeft zich uit voor knecht en dat kan nog geen koffer dragen.

KNECHT : Ai, ik kan niet meer, ai.

FLORINDO : Je hebt hem willen dragen, nu zal je hem dragen.

TRUFFALDINO : Meneer, met uw permissie, kan ik u misschien helpen?

FLORINDO : Jij komt als geroepen man, jij ziet er mij een stevige kerel uit.

KNECHT : Help, help.

FLORINDO : Wil jij deze koffer naar het hotel dragen?

TRUFFALDINO : Dat komt in orde. Hops. Ha, dat weegt niets. Als ge nog geen koffer kunt dragen moet ge geen knecht willen spelen, man.

KNECHT : Ja, dat is zo, ik ben dat van huis uit niet gewoon. Ik heb dat niet nodig. Mijn vader werkt aan de universiteit.

TRUFFALDINO : Toe maar, hij doet daar de afwas zeker?

FLORINDO : Kom we gaan binnen. Jij niet idioot.

KNECHT : Meneer.

FLORINDO : Wat nu weer kerel?

KNECHT : Ik wil betaald worden.

FLORINDO : Betaald worden? Voor die paar passen die je met mijn koffer hebt staan rondzwalpen?

KNECHT : U moet mij betalen meneer, dat is de wet.

FLORINDO : Wie heeft je dat wijsgemaakt?

KNECHT : De vakbond meneer.

FLORINDO : De vakbond?

KNECHT : Ja meneer. Als u mij niet betaalt moet ik van mijn vader artikel 37.40 bis en ter paragraaf 17 inroepen van de C.A.O. afgesloten...

FLORINDO : Hier is je loon, praatpaal. (*schopt knecht*) Met de groeten aan je vader. (*knecht druipt af*) Als ze hier allemaal zo zijn? Ik moet ergens onderdak vinden. Hé man, is dat een goed hotel?

TRUFFALDINO : Meneer, dat is het beste, het sjiekste hotel van de stad. En helemaal niet duur. Ge wordt daar gediend als een koning. Daar is eten meneer, vlees met saus die u van de kin druipt, en malse bedden meneer, ge zakt er zo in weg dat ze u 's morgens niet meer vinden.

FLORINDO : Goed, jij lijkt goed op de hoogte. Ben jij van Venetië?

TRUFFALDINO : Nee, maar zo goed als. Ik kom van Bergamo. Maar van als mijn moeder gestorven is kom ik hier dienen. Ik ken Venetië gelijk mijne broekzak. Meneer is hier vreemd zeker hé?

FLORINDO : Ja, en ik zou best iemand als jij kunnen gebruiken. Zou jij mij willen dienen? Of ben je niet vrij op het ogenblik?

TRUFFALDINO : Zo juist niet. Maar voor het moment wel. Van die andere krijg ik toch geen eten.

FLORINDO : Heb je referenties?

TRUFFALDINO : Refer...?

FLORINDO : Ben je wel te betrouwen?

TRUFFALDINO : Maar meneer, het kleinste kind kan uwe hoogheid vertellen dat Truffaldino de meest betrouwbare knecht is van de streek.

FLORINDO : Nu nog het loon.

TRUFFALDINO : Ja, het loon. Heel important, meneer.

FLORINDO : Goed, wat wil je verdienen?

TRUFFALDINO : Nu moet ik oppassen. Ik mag mij niet in de zak laten zetten. Hoeveel wenst uwe hoogheid te betalen?

FLORINDO : Nee, zeg jij maar.

TRUFFALDINO : Ge moet er toch rekening mee houden dat ik een meesterknecht ben. Mijn moeder heet het altijd gezegd. Truffeltje zei ze, jij wordt nog meesterknecht.

FLORINDO : Goed daar houden we rekening mee.

TRUFFALDINO : Van mijne vorige meester kreeg ik zesduizend frank per maand. Ik was daar bediende.

FLORINDO : Dat krijg je van mij ook.

TRUFFALDINO : (*in zichzelf*) Amaai, die is van goede wil. (*tot Florindo*) Ik kon ook altijd met hem mee gaan eten in de beste restaurants.

FLORINDO : Afgesproken, je eet waar ik eet. Jij had het daar niet slecht, waarom ben je daar weggegaan?

TRUFFALDINO : Hij had geen honger.

FLORINDO : Goed. Ga voor mij naar de post mijn brieven ophalen. Voor Florindo Aretusi uit Turijn. Ik zal binnen op je wachten.

TRUFFALDINO : Laat gij ondertussen het eten klaar maken?

FLORINDO : Ja, doe ik. Haast je wat. (*af*)

TRUFFALDINO : Lap, ik heb goed beet zeg. Dat is 'n goede kloot zeg. Die gelooft alles wat ik vertel. Mijn positie is er op vooruit gegaan. Die vorige was maar 'n rare, taffelde rond, bijna gelijk een vrouw. Betaalde niets en van 't eten werd hij ziek. Nee, van die ben ik goed vanaf. Ik ben weg naar de post.

(*Brighella en Beatrice op.*)

BEATRICE : Hewel, is dat op mij wachten?

TRUFFALDINO : Gelijk ge ziet, meneer, sta ik hier nog.

BEATRICE : Ik had je toch gevraagd om aan de deur te blijven wachten?

TRUFFALDINO : Honger meneer. De honger heeft mij doen rondwandelen.

BEATRICE : Dat zal wel. Ga vlug mijn koffer halen in het station, ik ga hier bij meester Brighella logeren.

TRUFFALDINO : In dat kaffee?

BRIGHELLA : Ja, dat is mijn hotel.

TRUFFALDINO : Dat wordt spannend.

BEATRICE : Ga ook naar de post mijn brieven ophalen. Vraag naar de brieven voor Federigo Rasponi of Beatrice, mijn zuster.

BRIGHELLA : U moet oppassen dat men u via die brieven niet op het spoor komt. Wat sta je nog te lanterfant, man?

TRUFFALDINO : Kijk hier eens, hier had ik vroeger een maag.

BRIGHELLA : Man, doe wat je meester zegt en tegen dat je terug bent zorg ik dat je goed te eten krijgt.

TRUFFALDINO : Dat is wat anders.

BRIGHELLA : Kom, laten wij binnen gaan. (*Brighella en Beatrice af.*)

TRUFFALDINO : Ik heb het spek aan mijn been. Nu zit ik met twee meesters. Dat is van het goede teveel. Alhoewel, ik ben toch 'n knappe gast? Ik kan toch eens proberen de twee te bedienen? Zolang ze het niet te weten komen krijgen ze er geen koppijn van. Haha, ik verdien tweekeer zoveel en ik krijg eten voor twee. Dat is het, als ge het niet probeert weet ge niks. En nu naar de post.

SILVIO : Ha, daar is zijn knecht. Beste man.

TRUFFALDINO : Meneer?

SILVIO : Ga uw meester zeggen dat hij meteen moet buiten komen als hij durft.

TRUFFALDINO : Mijne meester?

SILVIO : Ja man, of hoor jij niet goed.

TRUFFALDINO : Het probleem is...

SILVIO : Kom man, haast je wat.

TRUFFALDINO : Ja, maar wie moet er komen?

SILVIO : Uw meester verdomme!

TRUFFALDINO : Kent ge zijne naam niet?

SILVIO : Gaan halen of rammel.

TRUFFALDINO : O.K. O.K., ik ga al. Wat heeft die gegeten zeg? Ik zal de eerste die ik tegen kom naar buiten sturen. (*af*)

SILVIO : Als die denkt dat ik zonder slag of stoot mijn lief laat afpakken, dan heeft hij het mis voor. Als hij Clarice niet opgeeft zal ik er voor zorgen dat hij deze keer voorgoed dood is.

TRUFFALDINO : (*terug op met Florindo*) Daar is die meneer die gaat ontploffen.

FLORINDO : En hij heeft naar mij gevraagd?

TRUFFALDINO : Dat deed hij.

FLORINDO : Waarom?

TRUFFALDINO : Dat weet ik niet, ik ga die brieven halen naar de post. (*af*)

FLORINDO : Meneer. U hebt naar mij gevraagd?

SILVIO : Naar u, zeker niet meneer.

FLORINDO : Die knecht zei nochtans dat u rood van woede was en mij zelfs bedreigde.

SILVIO : Nee, nee, dat is een vergissing. Ik heb die knecht gevraagd om zijn meester te roepen.